

[Ib. Thyregod.]

befolkningen. Det er de enkelte forældre, de enkelte lærere og en række andre, som virkelig har et ansvar her, som de bør leve op til.

Morten Lange: Jeg tror, fru Ellen Strange Petersen er den, der bruger de mest bistre ord i forhandlingen. Hun mente, at vi var alle enige om at fordømme hahsbrugerne, hvis jeg husker hendes udtalelse rigtigt. Jeg mener, vi må forsøge på at acceptere, at der findes folk, der bruger den slags stoffer, mere eller mindre skadelige, og jeg har ikke tænkt mig at fordømme dem. Jeg vil derimod meget gerne give dem et godt råd, hvis de vil høre på det, og det håber jeg de vil; ellers er der vel nogle andre, der vil give dem et godt råd, for det er vigtigt. Kun hvis vi møder den efterhånden meget, meget store gruppe i samfundet med en vis tillid, har vi skygge af chance for, at de overhovedet vil høre på de råd, vi giver dem. Hvis vi starter med at fordømme dem, så kan vi roligt gå hjem og sige, at vi har gjort vort bedste, og det var ikke ret godt.

Hr. Tastesen vil jeg for det første hilse fra hr. Poul Dam og sige, at han har aldrig drømt om at frigive cannabis og heller ikke sagt noget, der lignede det, og heller ikke jeg vil stille et sådant forslag. Det argumenterede jeg meget præcist for, sidst jeg havde lejlighed til at diskutere det her i salen, hvor jeg sagde, at der var meget, det kunne tale for det, men samfundet er ikke så langt fremme, at det er muligt eller forsvarligt, og vi er bestemt ikke nået så meget videre, at et forslag om frigivelse af hash, selv til forbrugere med licens, hvormed de kunne bevise, at de opfyldte alle kvalifikationer for at kunne ryge hash på en fornuftig måde, i dag ville være rimeligt. Vi har i realiteten gjort noget, der ligger ret nær på det, ved at halvlegalisere selve forbruget, og jeg mener, det vil være vanskeligt at komme længere. Det har mange årsager, ikke blot de moralske og behandlingsmæssige, men også hele komplekset af spørgsmål omkring selve stoffets fremskaffelse osv. Selvfølgelig kan man give folk det råd, at de kan dyrke hamp i deres hønsegård, men det er vistnok en hvidtøls-variant, så vidt jeg har forstået det.

Det, jeg egentlig især ville have understreget, var undervisningsministerens alvor-

lige ressortopgave her: Jeg er fuldstændig enig i det fornuftige i at få sat nogle konsulenter på sagen, én pr. amt, men jeg tror faktisk, at vi kommer ikke tilstrækkelig langt, medmindre vi også får mobiliseret lærerne og ikke blot fortæller lærerne, at her er skam et alvorligt problem, for det ved de udmærket godt.

Vi står i realiteten i den samme vanskelighed, som vi stod i med hensyn til seksualundervisningen på et tidspunkt, hvor der var almindelig enighed om, at noget måtte der gøres, nogen måtte undervise. De ulykkelige lærere spurgte: hvem skal dog undervise? Det har vi ikke lært noget om på seminariet. Med andre ord: vi har en efteruddannelsesopgave, som jeg mener at vi må tage hurtigt op. Seksualundervisningen tog vi meget langsomt op, og seksuallivet gik såmænd videre. Det var ikke noget nyt, der var kommet over os, det var velkendt, og det var fuldstændig rigtigt, at der var forskellig oplysning, der skulle bringes ud på en fornuftig måde; men det var ikke en hastesag.

Jeg vil faktisk bede undervisningsministeren om at overveje, hvorledes man sikrer sig, at lærerne er i stand til i den daglige undervisningssituation at komme med fornuftige og sammenhængende oplysninger til de elever, de har, om disse problemer; på en sådan måde, at det virkelig bliver det gode råd, som der er mange der trænger så umådeligt til i denne situation. Jeg tror, det er et af de steder, hvor lidt forceret indsats er nødvendig. Ellers efterlader vi en meget stor gruppe, nemlig lærergruppen, med noget, som i realiteten er et ansvar, uden at vi i realiteten har givet dem så forfærdelig mange midler.

Jeg tror, processen bliver for langsom, hvis nogle konsulenter skal, om jeg så må sige, opgenerere en række lærere. Jeg vil tilråde ministeren at overveje noget i retning af en efteruddannelsesbølge med det formål, at der på enhver skole er i hvert fald nogle lærere, som har fået en forstandig og sammenhængende undervisning i problemerne i deres psykologiske og menneskelige aspekter, sådan så de vil være i stand til at være dem, der kan give gode råd med fornuft. Vi ved i øjeblikket dårlig nok, hvad det er for lærere, det skal falde på, og jeg havde nær sagt, jeg tror såmænd ikke, det er så vigtigt, om det er dansklæreren eller det er biologi-